

disputants-חולקים ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	statement-מימרא ; קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
מקרא-key:	

בבא קמא-הכונס		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
ואימא ה"נ											ז	נה.
מבריה ארי מנכסי חברו מדעתו הוא, האי לאו מדעתו אי נמי, מבריה ארי מנכסי חברו לית ליה פסידא, האי אית ליה פסידא.											!	נה.
היכי נפלי?											^	נה.
שהחלקה במימי רגליה	רב כהנא:										◊ !	נה.
שדחפתה חברתה.	רבא:										◊ !	נה.
מ"ד שדחפתה חברתה, כל שכן שהחלקה במימי רגליה											■	נה.
ומאן דאמר שהחלקה במימי רגליה, אבל דחפתה חברתה פשה, ומשלמת מה שהזיקה, דא"ל: איבעי לך עבורי חדא חדא.											■	נה.
לא שנו אלא באותה ערוגה, אבל מערוגה לערוגה - משלמת מה שהזיקה	רב כהנא:										◊ ■	נה.
אפ"ל מערוגה לערוגה, ואפילו כל היום כולו, עד שתצא ותחזור לדעת.	רבי יוחנן:										◊ ■	נה.
לא תימא עד שתצא לדעת ותחזור לדעת, אלא כיון שיצתה לדעת אע"פ שחזרה שלא לדעת, מ"ט? דא"ל: כיון דילפא, כל אימת דמשתמטא להתם רהטא.	רב פפא:										■	נה.
ירדה כדרכה והזיקה - משלמת מה שהזיקה.											■	נה.
ירדה כדרכה והזיקה במי לידה, מה?	בעי רבי ירמיה:										^	נה.
אליבא דמאן דאמר תחלתו בפשיעה וסופו באונס חייב לא תיבעי לך											^	נה.
כי תיבעי לך - אליבא דמאן דאמר תחלתו בפשיעה וסופו באונס פטור, מאי? מי אמרינן: כיון דתחלתו בפשיעה וסופו באונס - פטור, או דלמא הכא כולה בפשיעה הוא, דכיון דקא חזי דקריבה לה למילד, איבעי ליה לנטורה ולאסטמורי בגוה?											^	נה.
תיקו.											■	נה.
כיצד משלמת מה שהזיקה וכו'.											■	נה.
מנה"מ?											^	נה.
דאמר קרא: (שמות כ"ב) ובער בשדה אחר, מלמד, ששמין על גב שדה אחר.	רב מתנה:										!	נה.
האי ובער בשדה אחר מבעי ליה לאפוקי רה"ך											ז	נה.
א"כ, לכתוב רחמנא ובער בשדה חברו, א"נ שדה אחר, מאי בשדה אחר? ששמין על גב שדה אחר.											!	נה.
ואימא: כוליה להכי הוא דאתא, לאפוקי רה"ר מנלן?											ז	נה.
אם כן, לכתביה רחמנא גבי תשלומין (שמות כ"ב) מיטב שדהו ומיטב כרמו ישלם בשדה אחר, ל"ל דכתביה רחמנא גבי ובער? ש"מ תרתי.											!	נה.
היכי שיימינן?											^	נה.
סאה בששים סאין	ר יוסי בר חנינא:										◊ !	נה.
תרכב בששים תרקבים	ר' ינאי:										◊ !	נה.
קלח בששים קלחים.	חזקיה:										◊ !	נה.
אכלה קב או קביים, אין אומרים תשלם דמיהן, אלא רואין אותה כאילו היא ערוגה קטנה ומשערים אותה	מיתבי:										■ ז	נה.
מאי לאו בפני עצמה											ז	נה.
לא, בששים.											!	נה.
אין שמין קב - מפני שמשביחו, ולא בית כור - מפני שפוגמו.	ת"ר:										■	נה.
מאי קאמר?											^	נה.

disputants-חולקים-♦ ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	statement-מימרא-■ ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer proof-ראיה-■
מקרא-key:	

		Talmud Navigator												
		מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
בבא קמא-הכנס	מימרא	רב פפא:												נה:
ה"ק: אין שמין קב בששים קבים - מפני שמשביח מזיק, ולא כור בששים כורין - מפני שפוגם מזיק.	האי ולא בית כור, ולא כור מבעי ליה	מתקיף לה רב הונא בר מנחם:							⚡					נה:
אין שמין קב בפני עצמו - מפני שמשביח ניזק, ולא קב בבית כור - מפני שפוגם ניזק, אלא בששים.		אלא אמר רב הונא בר מנחם משמיה דרב אחא בריה דרב איקא, הכי קתני:										◇		נה:
ההוא גברא דקין קשבא מחבריה, אתא לקמיה דריש גלותא												○	◇	נה:
לדידי חזי לי, ותלתא תאלתא בקינא הו קיימי והו שוו מאה זוזי, זיל הב ליה תלתין ותלתא ותלתא.		א"ל: [ריש גלותא]							♦	■			◇	נה:
אמר: גבי ריש גלותא דדאין דינא דפרסאה למה לי? אתא לקמיה דר"נ												○		נה:
בששים.		א"ל: [רב נחמן]							♦	■			◇	נה:
אם אמרו בנזקי ממונו, יאמרו בנזקי גופי?		רבא:							⚡				◇	נה:
בנזקי גופו מאי דעתך?		אבוי לרבא:							!					נה:
המבכיר כרמו של חברו סמדר, רואין אותו כמה היתה יפה קודם לכן וכמה היא יפה לאחר מכאן		דתניא:							■	!			◇	נה:
ואילו בששים לא קתני									!					נה:
אטו גבי בהמתו נמי מי לא תניא כי האי גוונא?									!				◇	נה:
קטמה נטיעה - רבי יוסי אומר, גזירי גזירות שבירושלים אומרים: נטיעה בת שנתה - שתי כסף, בת שתי שנים - ארבעה כסף אכלה חזין - רבי יוסי הגלילי אומר: נידון במשויר שבו		דתניא: [רבי יוסי הגלילי]							♦	■	!		◇	נה:
רואין אותה כמה היתה יפה וכמה היא יפה		דתניא: [חכמים]							♦	■	!		◇	נה: